

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7C/34/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314202757
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Červenáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2015:4314202757.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Červenákovou, v právnej veci žalobkyne: F. L.. J.. XX.X.XXXX, G. Y. X. XXX, v konaní zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho 29, Košice, proti žalovanému. POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35807598, o zaplatenie 160 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalobkyňa je **p o v i n n á** zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 16,50 Eur, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ō v o d n e n i e :

Žalobkyňa v podanej žalobe žiadala, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu 160 Eur s 8,25 % úrokom z omeškania ročne od 8.2.2014 do zaplatenia a k náhrade trov konania. V písomnej žalobe uviedla, že Zmluvou o úvere č. 405400420 zo dňa 1.3.2011 žalovaný jej poskytol finančné prostriedky vo výške 200 Eur. Pre absenciu podstatných obligatórnych náležitostí v úverovej zmluve (ročnej percentuálnej miere nákladov), mal žalovaný nárok len na vrátenie ním poskytnutej istiny - pôžičky vo výške 200 Eur, bez úrokov a poplatkov. Zo strany žalovaného bola uvedená do omylu (predložením absolútne neplatnej zmluvy v časti úrokov a poplatku) a uhradila na účet žalovaného sumu vo výške 360 Eur tzn. o 160 Eur viac než mal žalovaný nárok. V rozsahu sumy 160 Eur tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. I napriek výzve žalobkyne dlžnú sumu jej žalovaný neuhradil.

Okresný súd Levice vo veci vydal platobný rozkaz dňa 29.4.2014 pod č.k. 7C/34/2014-24. Voči platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonom stanovenej dobe odpor. V písomnom odpore uviedol, že podľa jeho názoru zo zmluvy o úvere č. 405400420 nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neopadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Žalovaný razantne odmieta, že by z jeho strany došlo k bezdôvodnému obohateniu. Žalovaný má za to, že k bezdôvodnému obohateniu nedošlo a akýkoľvek nárok na jeho vydanie podlieha zákonnej objektívnej premlčacej trojročnej lehote. Žalovaný opätovne zdôrazňuje, že zmluva, ktorú uzatvoril žalovaný ako veriteľ so žalobcom ako dlžníkom, nemá charakter spotrebiteľskej zmluvy a teda nejde o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, z čoho logicky vyplýva, že takáto zmluva nemusí obsahovať údaj RPMN. Vydania bezdôvodného obohatenia sa žalobca v zmysle ustanovení zákona môže domáhať v subjektívnej (dvojiročnej) lehote, teda od okamihu keď sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel. Žalovaný má za to, že táto lehota žalobcovi už márne uplynula. V žalobe absentujú skutočnosti rozhodujúce pre určenie začatia plynutia subjektívnej premlčacej lehoty. Žalovaný poukazuje na to, že požadovaný nárok žalobcu sa stal premlčaný v

subjektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu a to dňa 14.11.2013. Žalobca sa so žalobou o zaplatenie obrátil na súd až dňa 17.2.2014. Žalobcom predložená Zmluva o úvere nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ani spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko žalobca vstúpil do právneho vzťahu so žalovaným na základe vyhlásenia, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na výkon povolenia, a teda nie na svoju súkromnú potrebu. Je potrebné zdôrazniť, že žalobca už len podľa jeho vlastných tvrdení a zmluvných vyhlásení z vlastnej vôle (a v tomto smere nepreukázal nič iné) vstúpil do zmluvných vzťahov za účelom poskytnutia peňažných prostriedkov na výkon zamestnania. Žalobca v Zmluve o úvere výslovne prehlásil a svoje vyhlásenie potvrdil osobitne svojim podpisom, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon zamestnania. Žalobca so žalovaným uzatvorili okrem zmluvy o úvere dňa 01.03.2011 aj Dodatok ku zmluve o úvere, kde žalobca vyhlásil, že poskytnuté finančné prostriedky použije na náklady na školenie a rekvalifikáciu a pripojil k tomu svoj podpis. Je potrebné zdôrazniť, že predmetné vyhlásenie vypísal žalobca vlastnoručne. Nakoľko žalobca nemienil použiť peňažné prostriedky na svoju súkromnú potrebu, nie je spotrebiteľom. Vzájomný právny vzťah účastníkov konania je teda obchodnoprávny a uplatnenie právnych noriem s cieľom ochrany spotrebiteľa nie je vôbec na mieste. Z uvedených dôvodov žiada, aby súd podanú žalobu zamietol a priznal mu náhradu trov konania vo výške 16,50 Eur za zaplatený súdny poplatok za odpor.

Okresný súd na pojednávaní dňa 15.7.2015 rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p., keďže doručenie mali riadne vykázané, neúčast' písomne ospravedlnili, súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti.

Na základe prevedeného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

Účastníci konania dňa 1.3.2011 uzatvorili Zmluvu o úvere č. 405400420 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalovaný ako veriteľ sa zaviazal žalobkyňu ako dlžníčke poskytnúť úver v sume 200 Eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 160 Eur t.j. celkovo zaplatí 360 Eur. Zaviazala sa čerpať úver splácať v 9 mesačných splátkach po 40 Eur počnúc dňom 17.3.2011.

Zo splátkového kalendára Zmluvy vyplýva, že žalobkyňa dňa 15.3.2011, 19.4.2011, 17.5.2011, 13.6.2011, 14.7.2011, 10.8.2011, 12.9.2011, 13.10.2011 a 14.11.2011 uhradila po 40 Eur t.j. celkovo uhradila žalovanému ako veriteľovi sumu 360 Eur.

Právny zástupca žalobkyne e-mailom dňa 4.2.2014 vyzval žalovaného na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu. Žiadal o vrátenie 160 Eur najneskôr do 7.2.2014 z titulu bezdôvodného obohatenia zo Zmluvy o úvere č. 405400420, keďže žalobkyňa ako dlžníčka dobrovoľne poukázala plnenie vo výške 360 Eur, hoci bola povinná vrátiť len sumu vo výške poskytnutého úveru t.j. 200 Eur. Je to z dôvodu, že v zmluve absentoval údaj o výške ročnej percentuálnej miere nákladov a teda poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov.

Žalovaný doposiaľ predmetnú sumu neuhradil.

Podľa § 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvárania úverovej zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo obdobnej finančnej pomoci veriteľom poskytnutej spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) cit. zákona na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolenia.

Podľa § 2 písm. b) cit. zákona na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d/ citovaného zákona na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti podľa písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 cit. zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), a § 10 ods. 1, b)) je v zmluvne o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Obč. zák. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 Obč. zák. spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. (v znení účinnom k 1.3.2011) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. a/ Obč. zák. neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť, a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

Podľa § 53 ods. 5 Obč. zák. neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Obč. zák. (1) zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 451 ods. 1 Obč. zák., kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 veta prvá Obč. zák. predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Žalovaný v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom činnosti žalovaného je okrem iného aj poskytovanie úverov.

Žalobkyňa zmluvu uzatvára ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonom

posudzovaní danej veci súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi konania na základe zmluvy uzavretej dňa 1.3.2011 je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona, a to bez ohľadu na argumenty uvádzané žalovaným, pre ktoré by mal súd posudzovať tento vzťah ako obchodnoprávny podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Je jednoznačne preukázané, že žalobkyňa pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Aj keď v zmluve bolo vyznačené, že dlžník prehlasuje, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon zamestnania je potrebné uzavrieť, že ide o spotrebiteľskú zmluvu. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení (zo dňa 26.10.2014) poprela, že by reálne použila finančné prostriedky za týmto účelom. Súd sa stotožňuje s vyjadrením žalobkyne, že je bežnou praxou žalovaného pri uzatváraní obdobných úverových zmlúv snaha označiť povinného ako podnikateľský subjekt, a ak to nie je možné (v prípade ak povinný nemá žiadne podnikateľské oprávnenie) účelovo zaškrtnúť políčko určujúce účel použitia finančných prostriedkov za účelom zamestnania resp. povolania, aby došlo k vylúčeniu aplikácie právnych predpisov určených na ochranu spotrebiteľa. Pokiaľ ide o osobitný podpis žalobcu, ktorý má vyjadriť jeho súhlas so žalovaným uvedeným účelom použitia finančných prostriedkov, je potrebné povedať, že spotrebiteľ absolútne nemá a ani nemôže mať vedomosť o tom, čo zaškrtnutie daného políčka znamená a spôsobuje (resp. má spôsobiť). Súd zdôrazňuje, že status žalobkyne ako spotrebiteľa podčiarkuje aj tá okolnosť, že žalobkyňa v zmluve je označená menom a priezviskom, adresou bydliska, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu, čo ju jednoznačne identifikuje ako občana - fyzickú osobu, ktorá pri podpise zmluvy nekonala ako subjekt konajúci v rámci podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti.

Vyslovený názor o povinnosti aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, ustanovenia Občianskeho zákonníka v zmysle § 52 ods. 2 tretej vety Obč. zák. v znení účinnom od 1.4.2015, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, je v súlade s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3MCdo 12/2014 z 21.4.2015.

Na základe prevedeného dokazovania súd mal preukázané, že účastníci konania uzavreli dňa 1.3.2011 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy v ustanovení § 9 ods. 2 písm. f) uvádzal, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a v písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov. V zmluve uzavretej medzi účastníkmi konania tieto zákonné náležitosti chýbajú. V dôsledku tejto absencie je daný úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Žalovaný poskytol žalobkyňi úver vo výške 200 Eur. Žalobkyňa vykonala úhrady v sume 360 Eur, ktorá okolnosť medzi účastníkmi konania nebola sporná a je preukázaná aj splátkovým kalendárom zmluvy. Rozdiel medzi prijatým a vráteným plnením je 160 Eur. Tento rozdiel predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, keďže ide o plnenie, na ktoré od počiatku neexistoval právny dôvod a preto je žalovaný predmet bezdôvodného obohatenia povinný vydať.

Žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku žalobkyňou.

Podľa § 100 ods. 1 Obč. zák. právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1 Obč. zák. právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Obč. zák. najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok možno odvrátiť námietkou premlčania. Ak čas určený v zákone na vykonanie práva uplynie bez toho, že by právo bolo vykonané, môže povinný subjekt čeliť na súde uplatnenému právu námietkou premlčania. Použitie tejto námietky má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva t.j. zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v

dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému súdom priznať, hoci toto právo nezaniká a jeho uplatniteľnosť závisí od vôle dlžníka záväzkov dobrovoľne splniť.

Pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Subjektívna dvojročná premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa ne jeho úkor obohatil.

Z vykonaného dokazovania prejednávanej veci je zrejmé, že žalobkyňa poslednú splátku z úveru uhradila dňa 14.11.2011. Podľa § 2 zákona číslo 1/1993 Zbierky o zbierke zákonov Slovenskej republiky platí, že o všetkom, čo bolo v Zbierke zákonov uverejnené, platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známe každému, koho sa to týka; domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná. Platí to teda aj pre žalobkyňu, že v čase keď uzatvárala zmluvu o úvere, vedela, v zmysle uvedenej domnienky, že úver je bezúročný, a preto nemusela žalovanému platiť úroky a poplatky. Subjektívna premlčacia doba tak začala plynúť žalobkyni dňa 14.11.2011, keďže týmto dňom bol naplnený subjektívny prvok rozhodujúci pre začatie jej plynutia pozostávajúci z dvoch zložiek, a to že v tento deň mala žalobkyňa nepochybne vedomosť o tom, že žalovaný sa na jej úkor obohatil a aká konkrétne je výška bezdôvodného obohatenia. Žaloba na začatie konania bola podaná žalobkyňou na súd dňa 17.2.2014, teda zjavne po uplynutí dvojročnej premlčacej doby, keďže dvojročná premlčacia doba uplynula žalobkyni dňa 14.11.2013.

V tomto smere sa súd nestotožňuje s názorom žalobkyne, že skutočne sa dozvedela o bezdôvodnom obohatení a teda plynutí subjektívnej premlčacej doby až v deň prvej porady so svojim právnym zástupcom t.j. 23.1.2014 o tom, kto a ako sa na jej úkor v predmetnej veci obohatil. Návrh žalobcu zo dňa 10.2.2014 bol teda podľa jej názoru preukázateľne podaný v dvojročnej subjektívnej lehote.

Vzhľadom na dôvodnosť vnesenej námietky premlčania, súd návrh uplatnený žalobkyňou zamietol.

Žalovaný mal v konaní úspech, vzniklo mu právo na náhradu trov konania v zmysle § 146 ods. 1 O.s.p. Žalovaný si uplatnil náhradu na zaplatenom súdnom poplatku za odpor, preto súd mu túto náhradu vo výške 16,50 Eur priznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ods.2 citovaného ustanovenia ods. 2 odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

v Leviciach, dňa 15.7.2015